

Ministeriet mod noget som helst af alle disse Angreb eller udtale ønsket om, at det høje Ministerium vilde blive trods den nuværende Stilling. Jeg lagde nogle Mærke til, hvad Ministeriets Ven, den næstsidste ærede Taler (N. Andersen) udtalte angaaende Ministeriets Stilling, men han sagde ikke, at han ønskede, Ministeriet skulde fortsætte Kampen. (Afbrudelse.) Ja, De siger nok: Det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgkreds (Sagb), men ham kan De dog lade være i Fred, saa længe han ikke har begjæret Ordet; jeg vil dog fredlyse min ærede Medborger fra Thisted; naar han ikke har forlangt Ordet, er det meget urimeligt at forlange, han skal staa op og forsvare en aldeles haabløs Sag. Det er Stillingen paa den ene Side, det er Folkethingets Stilling, den er vovet i Styrke Mar for Mar. Men nu det høitærede Ministerium, hvorledes er dets Stilling? Det begyndte med at have hele Landsthinget med sig paa 9—10 Medlemmer nær, og i Folkethinget havde det paa sin Side 47 eller 48 Medlemmer eller omtrent dette Tal; det tog Ministeriet i Arv efter sin Forgænger. Hvorledes har det nu behandlet sin Arvepart? Ikke stort bedre — jeg beder om Forladelse, at jeg bruger det Billede, det er selvsjælgelig kun i politisk Betydning — ikke stort bedre, siger jeg, end den forlorne Søn. Thi hvad har Ministeriet tabt? Jeg tør ikke tale om Forholdene hirtidens Gangen; men hvad har det tabt her? Kunde vi ikke faae det frem og tælle det efter? Jeg tør sige, at der er Ingen her, som nærer Ønske om, at denne haabløse Kamp fra Ministeriets Side skal forlænges. Alle sige: Muligt, at dog Forholdene kunne blive anderledes, at vi kunne faae Tingene til at gaa, naar den Tap, der nu holder Maskinen staaende, kommer afveien; saa kunne vi fyre under Rjæden, og maasse det saa kommer i Gang igjen. I 1877 kom der nogle Folk herover, som vi tidligere have omtalt; det var Bælgere fra Randers Amts 4de og 5te Valgkreds; de repræsenterede kun et lille Mindretal i disse Kredse; thi det er det Fine af det, at det er kun Mindretallet, Ministeriet støtter sig til. De kom for at tilsige den høitærede Minister deres fulde Tilslutning til hans Kamp mod det forenede Venstre og fulde Tillid til, at han vilde holde ud i denne Kamp. Den „fulde Tilslutning“ har dog ikke vist sig paa Valgdagen; der har siden den Tid været tre—fire Valgdage, men disse Folk, der kom og fortalte om deres fulde Tilslutning, bleve borte paa Valgdagen; de have ikke opfyldt de Forventninger, de gave Haab om, idet Valgene alle Gange ere gaaede Ministeriet imod; men de havde vel

ogsaa taget for Meget i Munden. Til disse Folk sagde nu den høitærede Minister dengang to Ting, næst efter at takke sine Venner derovre for den Tillid, de udtalte; han gav dem Forsikringen om, at han ikke skulde trættes i Kampen, saa længe han havde Kongens Tillid og Tilslutning hos dem, der ikke anerkjendte det forenede Venstres Jorere som deres. Ministeren erklærede altsaa udtrykkelig allerede dengang, at saa længe han fik Lov til at sidde paa sin Plads og havde Mindretallets Tilslutning, blot deres Tilslutning, der ikke erklærede sig for at falde sammen med Oppositionen, holdt han ud. Det var en konstitutionel Opgave! Men skulde det dog høre til det konstitutionelle Monarkis nødvendige Krav, at Conseilspræsidenten staa kun med et Mindretal i Kampen mod Flertallet i Repræsentationen? Det skulde man tro, siden Ministeren bebredt os, at vi have Noget, der hedder „det konstitutionelle Monarkis nødvendige Krav“. Lad os da se indenfor hos ham, hvad han forstaaar derved, og skulle vi da tage hans Stilling som den rette, saa bliver altsaa det „konstitutionelle Monarkis nødvendige Krav“, at en Conseilspræsident staa med sit Mindretal og med Kongens Tillid i Kamp mod Flertallet. Det var dog en løierlig Forsætning, dersom det skulde være Blomsten af Forsætningen, at Ministeren saa absolut istedetfor at fremme Folkets Villie og Trang, ifølge selve Forsætningen, ifølge dennes nødvendige Bydende skulde staa i Kamp mod Flertallet for at forhindre, at Folkets Villie kommer til Udførelse eller dets Trang tilfredsstilles. Det er en interessant Stilling for Ministeren. Men nu det Andet; thi den høitærede Minister forlanger jo to Ting, nemlig foruden Kongens Tillid ogsaa Tilslutning fra Mindretallet. Har han da begge Ting? Han har ikke fuld Tilslutning hos dem, der staa udenfor Venstre, tværtimod, der er, som sagt, overordentlig Mange, hvis Tilslutning han ikke har, og jeg er overbevist om, at der er ikke et eneste Medlem her — jeg vil ialtfald først høre det, før jeg tror det — der vil staa op og sige: Jeg ønsker, at Ministeriet skal blive og fortsætte Kampen. Altsaa, Ministeriet har ikke Tilslutning hos dem, der staa udenfor Venstre. Men hvad har saa den høitærede Minister tilbage af de to Ting? Kongens Tillid? Men hvilket Billede fremviser det dog ikke, at det skulde være det konstitutionelle Livs nødvendige Krav, at en Conseilspræsident, der kan rose sig af ellers at have sat Alt overstyr, siden han gif ind i Ministeriet for 7 Mar siden, og aldrig at have faaet givet os nogen Frugt af sit Arbejde, kan